

Saulkrastu

DOMES ZIŅAS

2010. GADA JŪLIJS

SAULKRASTU NOVADA DOMES INFORMATĪVS IZDEVUMS

Nr.7

Noritējuši Saulkrastu svētki 2010

Kopkoris noslēguma koncertā.

Izskanējuši Saulkrastu svētki 2010, kas norisinājās no 2. līdz 4. jūlijam. Šogad svētku devīze skanēja – **Upes plūst un satiekas jūrā, ļaudis satiekas Saulkrastos!** Redzot, cik apmeklāti bija Saulkrastu svētku laikā notikušie pasākumi, tik tiešām, ļaudis satikās Saulkrastos. Šogad godā tika celtas četras novada upes, kuras attēlotas Saulkrastu novada ģerbonī – Inčupe, Pēterupe, Ķīšupe un Aģe. Pie katras no tām notika dažādi pasākumi, tā atceroties un godinot upi.

Svinības sākās piektdienas vēlā pēcpusdienā ar smilšu figūru veidošanu pludmalē pie Inčupes ietekas jūrā. Pasākuma dalībnieki varēja izmēģināt prasmes un iemūžināt fantāzijas lidojumu smilšu piļu un figūru radīšanā. Smiltīs tika izveidotas visdažādākās skulptūras, pilis, veidojumi un zīmējumi. Pēc tam interesenti devās uz Balto kāpu, kur Saulkrastu plenēra mākslinieki iepazīstināja ar saviem mākslas darbiem. Bija iespēja vērot mākslas darbu tapšanu un iepazīties ar to autoriem. Vakara noslēgumā ikviens varēja lūkoties brīnišķīgajā saules rietā un baudīt saulrieta mūziku dziedātājas Jolantas Gulbes un instrumentālās grupas "Mirage Octet" sniegtā. Šie pasākumi bija vērtējums Inčupei.

Sestdienas rīts Saulkrastu svētku laikā sākās pēc tradīcijas – pūtēju orķestris "Neibāde" ar skaņdarbiem modināja iedzīvotājus, aicinot doties uz svētku pasākumiem. Tomēr visagrāk – sešos no rīta – uz pirmo pasākumu sestdienā devās makšķernieki,

kuri piedalījās makšķerēšanas sacensībās jūrā. Tāpat rīta agrumā rosība sākās Raiņa ielā, pie Domes, kur pulcējās Pētera tirgus amatnieki un vēlāk arī tirdziņa apmeklētāji. Dienas vidū tika sumināti Pēteri, Pēternieki un Peterlēvici un visi citi, kuriem vārdā vai uzvārdā skan Pētera vārds. Tirdziņā varēja ne tikai iepirkties, bet arī baudīt dienas koncertu, kurā piedalījās Saulkrastu māksliniecišķie kolektīvi un viņu viesi. Domes ēkā svētku viesiem durvis vēra lietišķās mākslas izstāde "Jūra meta sidrabiņu". Ar šiem pasākumiem tika godināta Pēterupe.

Savukārt pie kultūras nama "Zvejniekiems" sestdien, dienas pirmajā pusē, notika svētku koncerts, kurā uzstājās Zvejniekiema vidusskolas māksliniecišķie kolektīvi, X Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku dalībnieki, kuri aicināja uz ieskaņas koncertu "legriez vilciņi!". Dziesmu un deju svētku dalībniekus sveica Saulkrastu novada Domes priekšsēdētājs Ervīns Grāvītis un vēlēja dziedātājiem skaņas balsis un dejotājiem raitus deju soļus. Pēc koncerta klātesošie varēja piedalīties radošajās darbnīcās un īstos zvejnieku pārbaudījumos – mest zābaku un vilkt lomus. Ar šādām norisēm tika dots gods trešajai upei – Aģei.

Tāpat dienas pirmajā pusē notika sporta sacensības gan futbolā, gan basketbolā, gan arī pludmales volejbolā.

Sestdienas vakarā pirms svētku gājiena pie Reiņa Kaudzītes muzeja tika atklāts sienas gleznojums, kuru

kopā ar pedagogi Vairu Cīruli darinājuši Saulkrastu jauniešu iniciatīvu centra pārstāvji. Šogad svētku gājieni ar moto "Visas upes klusu tek, bet kā mūsu..?" sākās no R. Kaudzītes namiņa, Skolas ielas 19, kad dalībnieki kopīgi devās svētku gājienā uz estrādi, kur notika Saulkrastu svētku koncerts.

Gājienā piedalījās Saulkrastu sadraudzības pilsētu Neringas (Lietuva) un Odolanova (Polija) pašvaldību delegācijas, Saulkrastu novada Domes deputāti un darbinieki, Saulkrastu māksliniecišķie kolektīvi un viņu viesi, kā arī Saulkrastu uzņēmēji.

Svētku kulminācija un Ķīšupes godināšana bija vakara sarīkojums "Mūsu upes tiekas", kurā kuplo skatītāju pulku uzrunāja Neringas pilsētas mērs Vīgantas Giedraitis un Odolanovas mērs Jozefs Vajs. Pēc svinīgajām uzrunām notika koncerts, kurā uzstājās Saulkrastu māksliniecišķie kolektīvi un viņu viesi. Dziedātāji, dejotāji un mūziķi ar patiesu dzīvesprieku iepriecināja sanākušos skatītājus, kas pazīstamākajām dziesmām dziedāja līdz un neskojoties ar aplausiem.

Pēc svētku koncerta ikviens varēja priecāties, dziedāt un dejot kopā ar pazīstamajiem un iemīļotajiem izpildītājiem Lauri Reiniku, Aīšu, Gintu Ēķi un instrumentālo grupu Kristapa Krievkalna vadībā.

Pēdējā svētku dienā – svētdienā – Zvejniekiema stadionā notika tradicionālā suņu izstāde. Savukārt novada domē varēja tikties ar Saulkrastu lietišķās mākslas izstādes "Jūra meta sidrabiņu" autoriem, un pēcpusdienā kultūras namu "Zvejniekiems" pie-skandināja kokļu skaņas, kur norisinājās I Saulkrastu koklētāju saiets "Koklē vēju vanadžņš".

Paldies visiem novada iedzīvotājiem un viesiem par atsaucību, tik kuplā skaitā apmeklējot svētkus! Saulkrastu novada Dome izsaka pateicību PA "Saulkrastu kultūras un sporta centrs" darbiniekiem un māksliniecišķajiem kolektīviem par ieguldīto darbu svētku organizēšanā un vadīšanā!

Saulkrastu novada Dome un PA izsaka pateicību par līdzdalību un atbalstu Saulkrastu svētku organizēšanā un norisē SIA "Blaizer AG", SIA "Binders", SIA "EMU Skulte", veikalam "ICIS", tipogrāfijai "Imanta", sporta klubam "Izaicinājums", sporta un aktīvās atpūtas centram "Koklītes", "Saulkrastu Avīzei", SIA "Saulkrastu meži", Saulkrastu 2. CBR, Saulkrastu pašvaldības policijai un tās darbiniekiem, apsardzes firmai "Taipans", VJMMMS un direktorei Ievai Lazdauskai, Zvejniekiema vsk. un direktoram Andrim Dulpiņam, Mārai Bērziņai, Valdai Ceriņai, Dacei Čerņiševei, Dzidrai Dulpiņai, Jānim Kašam, Voldemāram Kučerukam, Ilgai Lukaševicai, Selgai Osītei, Aigaram Ulbikam, Līgai Vaiderei, Laumai un Vīlnim Turkoviem, Kārlim Kosmačevam un Kristai Čerpakovskai.

Uz tikšanos Saulkrastu svētkos 2011!

DOMES AKTUALITĀTES

Domes lēmumi

2. lpp.

AKTUALITĀTES

Saulkrastos viesojās žurnālisti no Igaunijas un Lietuvas

Pabeigti darbi notekgrāvju un caurteku sistēmas uzlabošanā

3. lpp.

AKTUALITĀTES

Izstrādāts pilsētas pludmales parka skiču projekts

Meklējot talantus 2010

4. lpp.

INTERESANTI

2010. gada vēsturiskie jubilāri Saulkrastu (Pēterupes) ev. luteriskajā baznīcā

6. lpp.

SPORTS

Sports Saulkrastu svētkos XXIV Orientēšanā trīs dienas – 2010. gada 2.–4. jūlijs

7. lpp.

Cienījamie lasītāji!

Sākot ar šo mēnesi "Saulkrastu Domes Ziņas" (SDZ) saņemsiet citādākā "ietērpā" nekā iepriekš – drukātu uz cita papīra, nedaudz mazāku, bet ne plānāku lapaspušu skaita ziņā. Un, kas ir īpaši jāuzsver, – krāsaināku. Tāpat ir palielināts SDZ eksemplāru skaits. Agrāk katru mēnesi tika drukāti 2500 eksemplāri un Dome bieži saņēma informāciju, ka ne visi iedzīvotājiem ir pieejamas SDZ, bet sākot ar š. g. jūliju sezonas mēnešos, t. i., no maija līdz septembrim tirāža būs 3500, bet no oktobra līdz aprīlim – 3000 eksemplāri, lai pēc iespējas vairāk novada iedzīvotāji saņemtu pašvaldības un tās pakļautībā esošo iestāžu jaunumus, kā arī citu svarīgu un noderīgu informāciju.

Tāpat gribam atgādināt, ka aktuālā informācija pieejama Saulkrastu novada Domes vietnē www.saulkrasti.lv.

Vidzemes jūrmalas Mūzikas un mākslas skolas absolventi

Šogad VJMMS absolvēja 8 jaunieši. 28. maijā izlaidumā VJMMS ēkas zālē apliecības par profesionālās ievirzes izglītību saņēma kokles klases audzēkne Sabīne Brīniņa (specialitātes skolotāja Solveiga Ivanova) un Carnikavas filiāles klavieru klases audzēkne Viktorija Vintere (specialitātes skolotāja Jelena Krasnova).

15. jūnijā izlaidumā kultūras namā "Zvejniekiems" skolas nobeiguma darbus aizstāvēja un apliecības par profesionālās ievirzes izglītību saņēma vizuāli plastiskās mākslas nodaļas audzēkņi Krista Čerpakovska, Elza Kalniņa, Krista Līmane, Justīne Plankāja, Lauma Rudzīte

un Agnese Vārma. Nobeiguma darba vērtēšanas komisija īpaši izcēla Justīnes Plankājas darbu – filcēto mēteli "Ievīts naktī" (vadītāja Rasa Grāmatiņa) un Elzas Kalniņas darbu – eļļas gleznu "Draugi" (vadītāja Baiba Kalniņa), novērtējot paveikto ar augstāko atzīmi – desmit.

VJMMS vēlreiz apsveic audzēknes, viņu skolotājas un vecākus! No sirds vēlām neapstāties pie sasniegtā un turpināt profesionālo izglītību mūzikas un mākslas vidusskolās, augstskolās!

VJMMS direktore
Ieva Lazdauska

VJMMS audzēknes un skolotājas.

VJMMS vizuāli plastiskās mākslas nodaļas audzēknes izlaiduma laikā.

Vasara ir ekskursiju laiks

Pateicoties pensionāru padomes valdes priekšsēdētājas Marutas Mustes kundzes organizētajai ekskursijai 15. jūnijā, pensionāriem bija iespēja apskatīt un iepazīties ar cilvēku dzīvesstāstiem un senu laikmetu elpu – notikumiem un tagadējiem sasniegumiem Kurzemes pusē.

Vispirms apskatījām Zaļenieku muižas pili, kas celta 1768.–1775. gadā pēc S. Jensena projekta, kā Kurzemes hercoga J. Bīrena medību pils. Ēkā saglabājušās dažādu periodu atstātās detaļas un interjera apdare. Pašreizējā pilī iekārtota arodividusskola. Par pils īpašumu dzimtam un pašreizējo izmantošanu sīkāk pastāstīja gide Valentina.

Tālāk ceļu turpinājām uz Tērveti, apstājāmies pie Tērvetes dabas parka informācijas centra, ar kuru tad sākam ieeja dabas parkā. Apskatījām 22 objektus gides pavadībā, ļoti sakoptās takās. Rūķīšu taku pat izbraukt varēja ar vilcieniņu – par visām sakoptām vietām ir savas leģendas.

Pēc tam ceļu turpinājām uz Tērvetes alus brūzi, kur iepazīnāmies ar tā darbību un, protams, nogaršojām 3 šķirnes alus, noskatoties uzņemto filmu par saimniecības darbību, lai redzētu un saprastu, ko var sasniegt, labi strādājot.

Atpakaļ ceļā braucām uz "Pikšām" bijušā valsts prezidenta K. Ulmaņa tēva mājām, uz tur iekārtotā muzeja apskati. Īsumā par K. Ulmaņa dzīvi un darbu ļoti izsmelši mūs iepazīstināja gide, kā arī atbildēja uz dažiem mūsu jautājumiem. Muzeja telpas un apkārtni ļoti sakopta un tīra, zied puķes un aug jauni stādīti koki un krūmi.

Lai visu šo skaistumu redzētu un iegūtu informāciju izbaudītu, jāsaka paldies Marutas kundzei, par viņas nenogurstošām pūlēm un izdomu organizēt šādu ekskursiju, kas mūs, pensionārus, satur kopā, pēc katra iespējām, kas mums tik ļoti ir nepieciešams.

Pensionāre V. Krūmiņa

Izlaidums un atvadas no skolas

Jūnijs tradicionāli ir izlaidumu laiks, kad skolēni, apliecinājuši savas skolas gados krātās zināšanas valsts pārbaudes darbos, saņem atestātus par pamatskolas un vidējās izglītības ieguvu.

Šī gada 12. jūnijā Zvejniekiema kultūras namā

apliecību par pamatizglītības ieguvu Zvejniekiema vidusskolā saņēma 36 absolventi.

Savukārt 12. klases 27 skolēni atvadas skolai teica 18. jūnijā. Viņiem gan līdz apliecību un sertifikātu saņemšanai vēl jāgaida, jo rezultāti būs zināmi tikai 15. jūlijā.

2010. gada Zvejniekiema vidusskolas absolventi un pedagogi.

Vasara "Rūķītī"

Pabeigts ēkas siltināšanas projekts. Bērnodārza ēka pārvērtusies līdz nepazīšanai. No fasādes puses tā izskatās glīti, nedaudz atturīgi, bet iekšpagalmos krāsojums ir spilgts, saulains un priecīgs. Jauko iespaidu papildina daiļdārznieces izveidotā jaunā puķu dobe. "Rūķītis" tagad skaisti izskatās arī naktī, jo ēka ir izgaismota.

Līgo šoreiz ielīgojām bērnodārza zālē, jo 22. jūnijā lija kā pa Jāņiem. Tas gan nemazināja līgošanas prieku. Jāņu zālēm rokās, vainadziņiem galvā saradās lieli un mazi līgotāji. Viņu vidū arī viens Jānis. Izdziedājām visas līgo dziesmas, ko bērni bija samācījušies, gājām rotaļās, ēdām čaklo saimnieču ceptos pīrāgus. Nobeigumā aplīgojām visus bērnodārza darbiniekus.

Eiropas Sociālā fonda projekta stipendiātes – skolotājas Irina Dinsberga, Alla Gantimurova un Nadija Žurzdīņa – ieguvušas 1. kvalitātes pakāpi, skolotājas Līga Kleinšmite un Iveta Mizāne – 2. kvalitātes pakāpi.

Vasarā lielākā daļa darbinieku un bērnu bauda atvaļinājumu, tāpēc jūnijā strādāja trīs apvienotās grupas, bet jūlijā vairs tikai divas. Draudzīgā, ģimeniskā atmosfērā sadzīvo un bauda vasaras priekus dažāda vecuma bērni.

Grupās "Taurenītis" un "Ezītis" tiek rekonstruēti sanitārie mezgli un pagrabstāvā nomainītas kanalizācijas caurules.

Uzsākti priekšdarbi žoga nomainīšanai.

PII vadītāja M. Driča

Bērnodārza renovētā fasāde.

2010. gada vēsturiskie jubilāri Saulkrastu (Pēterupes) ev. luteriskajā baznīcā

Šajā gadā Pēterupes evaņģēliski luteriskai baznīcai atzīmējamās vairākas vēsturiskas jubilejas, kas saistītas gan ar Pēterupes draudzi, baznīcu un mācītājiem. Par šiem notikumiem un cilvēkiem tad arī raksts.

Pēc kristīgās ticības ieviešanas Baltijā, Pēterupes novads administratīvā un baznīcas ziņā tika pieskaitīts pie Krimuldas pils novada. Tā kā pēterupiešiem Krimuldas baznīca ir ļoti tālu, tad jūras tuvumā, uz upes (Pēterupes) krasta tikusi uzcelta maza koka baznīciņa – Sv. Pētera kapela. Visas katoļu baznīcas tika nosauktas kāda svētā vārdā, un tā tas bija ar mūsu pirmo baznīciņu. Viņa tātad nosaukta par Sv. Pētera kapelu, no kuras pēc tam savu nosaukumu ieguva upe un vēlāk ciems – Pēterupe. Kad šī kapela celta, kāds ir bijis viņas liktenis, par to ziņu nav, jo vēsturiskās ziņas par šo laikmetu ir ļoti trūcīgas.

Zviedru-poļu kara laikā (1600–1629) Pēterupes baznīca pilnīgi nopostīta. Taču pēc zviedru uzvaras un nostiprināšanās Vidzemē, 1640. gadā (*pirms 370 gadiem*) izveidojās Pēterupes draudze, tika noteiktas tās robežas. Mācītāja mājas vajadzībām piešķīra ¼ arkla zemes un divas mācītāja mājas saimniecības (Bāžas un Cīruļi). 1641. gadā tiek uzcelta jauna luterāņu baznīca. Tās mūžs nav bijis ilgs, jo 1669. gadā zemniekiem jau jāpieved būvmateriāli jaunas baznīcas celšanai.

Arī 1670. aadā (*pirms 340 aadiem*) celto baz-

nīcu apzīmē kā sabrūkošu. Vizitācijas protokolos minēts, ka 1670. gadā celtā baznīca ar dēļu jumtu un mazu tornīti uz jumta kores 14 gadu vēlāk ir pussabrukusi. Lielā Ziemeļu kara laikā šī baznīca nonāk pavisam bēdīgā stāvoklī, tā ka viņa līdzinās vairāk baznīcas drupām, nevis baznīcai. 1727. gadā vizitācijas protokolā teikts: "Pēterupē ļaudis tikai labā laikā var sanākt baznīcā, lietainā laikā skolotājs lasa sprediķus krogā." Šī baznīca draudzei kalpo līdz 1735. gadam. Pirmais mācītājs K. Blūms pieminēts 1643. gadā. (*Veicot pētījumu, konstatēju, ka šobrīd Saulkrastu (Pēterupes) ev. luteriskā baznīcā kalpo 37. mācītājs*).

Ar mācītāju nodrošināšanu piejūras dievnamos iet grūti. Tā arī Pēterupes draudzei aptuveni 1640. gadā ir savs mācītājs. Tad līdz 1653. gadam to apkalpo Lēdurgas mācītājs, no 1653. līdz 1700. gadam ir savs mācītājs, bet tad līdz 1769. gadam Krimuldas un Liepupes draudzes mācītāji. No 1769. līdz 1772. gadam atkal ir savs mācītājs, bet līdz 1850. gadam tā pievienota Krimuldas draudzei. Tikai no 1850. gada (*pirms 160 gadiem*) Pēterupes draudze ir patstāvīga.

Pēterupes draudzē no 1660. (*pirms 350 aa-*

Peterskapelle 1794 gads. J. Broces zīmējums.

diem) līdz 1692. gadam par 5. mācītāju kalpoja Jēkabs Raulins. Viņš bija Krimuldas draudzes mācītāja Johana Raulina brālis, Krimuldas baznīcas priekšdziedātājs. Viņš nebija studējis. Kara un mēra laikā slēpās mežā un apkopis visas apkārtnes draudzes, kas bija palikušas bez mācītājiem. Pēc kara draudzes locekļu lūgta, poļu valdība piešķīra tam mācītāja tiesības, jo tam pats Dievs esot devis spējas sprediķot latviešu valodā.

No 1695. (*pirms 315 gadiem*) līdz 1705. gadam par 6. mācītāju Pēterupes draudzē kalpoja Dāvids Baltasars. Kalpoja arī Skultē Sv. Mateja baznīcā. No 1705. līdz 1709. gadam mācītājs Ropažos. 1709. gadā bēg uz Rīgu un apenkuma laikā dzīvoja ar savu ģimeni pagrabā pie ieroču noliktavas.

Ziemeļu kara laikā (1700–1710) krievu karaspēks Vidzemē nodedzina 30 baznīcu. Pēterupes baznīca ir sliktā stāvoklī, tomēr liesmas tai gājušas secen. Pēc Ziemeļu kara Pēterupe kopā ar Ādažu, Carnikavas, Krimuldas, Lēdurgas, Turaidas u. c. draudzēm pieder Rīgas apriņķa 1. iecirknim. Līdz 1730. gadam Skultes un Pēterupes baznīcas ir apvienotas, bet pēc tam Skultes baznīca pievienojas Liepupes iecirknim.

Tomēr karš ir padarījis savu – jūrmaļnieku jau tā nelielā interese par kristīgo ticību ir mazinājusies. Vizitācijas laikā 1727. gadā tiek konstatēts, ka Pēterupes draudzes locekļi ir gaužām kūtri un skubināmi uz iešanu baznīcā, un ir pat tādi, kas ne reizes nav bijuši pie dievgalda. Pēc Ziemeļu kara Pēterupes un Skultes draudzes neapkalpo nevienas mācītājs.

Pēc kara tikai 1718. gadā Pēterupes draudzi uzņemas apkalpot Krimuldas mācītājs prāvests Johans Heinrihs Hilde, bet arī viņš nav ieinteresēts šeit kaut ko darīt, jo uzskata: ja draudzē nav neviena vācu muižnieka, tad ir grūti ko uzsākt. Pēc mācītāja nāves šeit kalpo vēl daudzi uz Pēterupes draudzi nosūtītie baznīcas kalpi. Taču gan mācītāju neieinteresētība, gan draudzes sliktais atbalsts rada apstākļus, ka baznīca ir nožēlojamā stāvoklī.

No 1730. (*pirms 280 gadiem*) līdz 1737. gadam par 12. mācītāju Pēterupes draudzē kalpo Johans Kristaps Geriks.

Viņš no 1727. līdz 1743. gadam ir mācītājs Liepupē, kalpo arī vienlaikus Salas draudzē. No 1730. līdz 1743. gadam ir arī mācītājs Skultē un Pēterupē. No 1743. līdz 1744. gadam viņš ir diakons Rīgā Domā, bet no 1744. līdz 1746. gadam arhidia-

kons Sv. Pētera baznīcā. No 1746. līdz 1755. gadam nedēļas mācītājs Domā, no 1755. līdz 1759. gadam nedēļas virsmācītājs Sv. Pētera baznīcā un asensors pilsētas Konsistorijā.

1735. gadā (*pirms 275 gadiem*) uzcēla jaunu, pēc skaita 3. koka baznīcu. Šī baznīca draudzei kalpo līdz 1863. gadam. Baznīca izskata un iekārtas ziņā bijusi līdzīga iepriekšējai, tikai tai 19. gs. vidū tika uzbūvēts ķieģeļu tornis. 1739. gada vizitācijas protokolā ir teikts: "Pēterupē ir jauna koka baznīca labā stāvoklī." Apkārta baznīcai ir jauna koka sēta. Draudzē tikai 74 cilvēki.

Par 15. mācītāju Pēterupes draudzē kalpoja Gotlobs Johans Rozenbergs no 1755. gada (*pirms 255 gadiem*). Viņš kalpoja arī Liepupē un Skultē. Studējis Jēnā. 1759. gadā atteikts diakona amats Rīgas Domē.

No 1760. (*pirms 250 gadiem*) līdz 1764. gadam Pēterupes un Skultes baznīcās kalpo 16. pēc kārtas mācītājs Leonhards Georgs Nordhofs. Studējis Kaļiņingradā un Leipcigā. Kalpojis vēl Alojā, Papē un Dikļos.

Turpinājums sekos.

Muzeja speciāliste **Dagnija Gurtiņa**

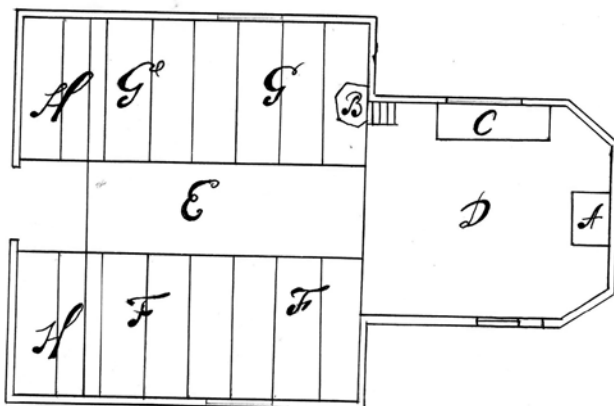
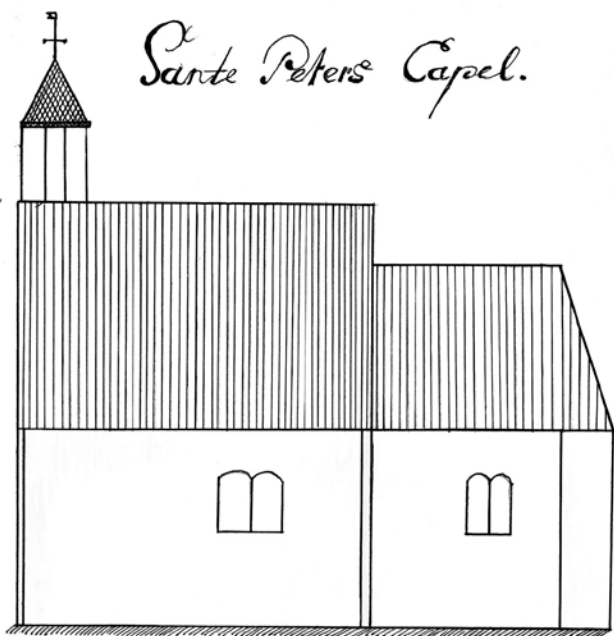
Šeit ir informācija par tiem mācītājiem un notikumiem, kuriem šogad ir nosacīti apaļa jubileja. Taču, ja ir interese uzzināt kaut ko vairāk, tad interesēties pie muzeja speciālistes Dagnija Gurtiņas Zvejniekciema klubā vai pa tālruni 29498563.

Ikviena lieta noderēs!

Šķiet, nav tādu lietu, kas sevi nenestu kādu vēstures stāstu, tāpēc ikviens ir laipni aicināts iesaistīties topošā muzeja ekspozīciju veidošanā un atdāvināt jau sen vārbut aizmirstās un nevajadzīgās mantas.

Saulkrastu muzejs aicina: ja jums mājās ir kāda šķietami nederīga lieta, piedāvājiet to mums! Tie varētu būt darba rīki, apģērbi, apavi, mēbeles, trauki, sadzīves priekšmeti, dokumenti, atklātnes, fotogrāfijas u. c. lietas gan no padomju laikiem, gan no Latvijas brīvvalsts laikiem vai vēl senāk. Pārskatot sen aizmirstu lietu krājumus, pirms kaut ko izsviest, piedāvājiet to muzejam.

Esiet atsaucīgi un zvaniet pa tālruni 29498563 vai 67954179 (Dagnijai). Jau iepriekš paldies par atsaucību.

Pēterupes baznīcas plāns. 1692. gada zīmējums.

1692.
O. Bergman

